Nᴿᴱ 155

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 27 Grudnia v. s. 1820 roku

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 25 średnia.	27 cal. 8,3 lin.	— 7,75 stopn	Wschodni	Pochmurno
	dn. 26 średnia.	27 — 6,47 —	— 2,33 —	Połud. Wschod.	Pochmurno
	dn. 27 godz. 8	27 — 5,9 —	— 1,5	Połud. Wschod.	Pochmurno

AUSTRYA.

Gazeta *Zuschauer* donosi z Austryi pod 14 grudnia, że po mianowaniu naczelnie dowodzącego i dowodców korpusowych w woysku, przeznaczoném przeciw Neapolowi, zdaje się niknąć coraz bardziey nadzieja, iż panująca w *Neapolu* partya sama się dobrowolnie podda. Tymczasem wyprawa nie rozpocznie się zapewne przed lutym. Podług ostatnich wiadomości z *Opawy*, zdaje się pewną, że Cesarz *Alexander* nie uda się do *Wiednia*.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, dnia 15 grudnia. Rada tayna królewska w *Sztuttgardzie* wezwała dnia 8 b. m. izbę deputowanych, aby wybrała kommissyą do wspólnego naradzenia się względem kilku projektów, jako to: o święceniu niedzieli i dni uroczystych, o cywilnych stosunkach żydów, o chodzeniu z towarami po domach, o włóczęgach, o nadaniu praw obywatelstwa i t. d. Wezwanie to odesłała izba do właściwey kommissyi.

Czytamy w gazecie hamburskiey następujący list z *Frankfortu* pod d. 14 b. m. „Odebrano tu wiadomość z *Sztuttgardu*, iż rząd neapolitański użył znowu pewnego wysłańca do wzniecenia rewolucyi w południowych Niemczech. Obrał tym celem znakomitszą osobę, aniżeli był kapitan *Blanch*, to jest margrabiego *Ripa*, naystarszego syna Xiążęcia *Campo-Chiaro*. Młodzieniec ten przybył przez Marsylią i Szwaycaryą do *Sztuttgardu*, i równie jak poprzednik jego, przywiózł listy do pewnego znacznego ministra, którego oyciec jego znał osobiście, tudzież listy do kilku innych obywateli, mających związki we Włoszech. Ze zaś głośno mówił o teraźnieyszych wypadkach i celu podróży swojey, wiadomo więc, iż miał list wierzytelny do dworu sztutgardskiego, aby poznał urządzenia konstytucyyne królestwa wirtemberskiego. Na przypadek zaś, gdyby go tam nie przyjęto, zalecono mu probować szczęścia w *Monachium*, dokąd także miał podobny list wierzytelny. Podczas rozmowy jego o jednakowości przyjętego w *Neapolu* i kraju wirtemberskim systematu, niektórzy dobrze myślący wirtemberczykowie uczynili mu uwagę, iż to porównanie nie jest dla nich pochlebném, iż konstytutucya ich nie jest dziełem zbuntowanego woyska, ani na pokątnych schadzkach polityczney sekty napisana, lecz dobrowolnie przez monarchę narodowi swemu nadana. Nie uwłacza oraz zasadom monarchicznym i nie czyni Króla sługą obradującego zgromadzenia. O podobieństwie woyny z Austryą chełpliwie zapewnił, iż królestwo neapolitańskie może naprzeciw potędze tego mocarstwa wystawić 450,000 ludzi. Pan *L.* . był nieodstępnym towarzyszem jego w *Sztuttgardzie*. Słychać, iż Król wirtemberski nie tylko nie chciał go uznać za ajenta neapolitańskiego, lecz nawet kazał go prosić, aby niezwłócznie z krajów jego wyjechał."

Dnia 11go grudnia przybyli do Monachium dway akademicy Spix i Martius, którzy roku 1817 wyjechali w orszaku królewny hiszpańskiey Leopoldyny do Brezylii. Zwiedzili oni wszystkie kraju tego strony, a szczególniey nadbrzeża rzeki Amazony. Przywieźli z sobą dwóch małych Indyan, dziewczynkę i chłopca, którzy stali się podziwieniem całego miasta. Oboje są koloru czarnego, a usta chłopca są w rozmaitym kierunku pokłute, i napuszczone kolorami.

FRANCYA.

Paryż, dnia 13 grudnia. Słychać, iż Xiążę *Richelieu* myśli znowu złożyć urząd prezesa rady ministrów, a następcą jego będzie Xiążę *Talleyrand*. Powszechnie sądzą, iż P. *Villele* zostanie ministrem, i obeymie ster pewnych interessów skarbowych, które od dotychczasowego ministeryum skarbu mają bydź odłączone. Hrabiego *St. Cricq* przeznaczają na urząd ministra handlu.

Mówią tu znowu o obrzędzie, o którym już od 3 lat zapomniano, to jest, o koronacyi Króla. Ma się odprawić d. 25 kwietnia w kościele Panny *Maryi*, a w 5 dni potém będzie chrzest Xiążęcia *Bordeaux*.

Spodziewają się w *Lugdunie* przybycia pewny bardzo znakomitey osoby ze Włoch, która (jak słychać) chce niejaki czas zabawić w południowey Francyi.

Przed kilku dniami zdjęto tu z *Panteonu* (kościoła *ś. Genowefy*) napis: *Wielkim mężom wdzięczna oyczyzna.*

Gravier i *Bouton* przyjęli ozięble wiadomość, iż Król zamienił im karę śmierci na więzienie. *Bouton* zupełnie prawie utracił wzrok. Jeneralny prokurator ogłaszając im tę łaskę monarchy, rzekł: „Widzicie znowu WPanowie przykład zemsty *Burbonów*. Popełniliście nową zbrodnią przeciwko nim, a oni wam przebaczyli. „Przeczytał potém list Xiężney *Berry* do Króla, i wyrok monarchy, wyrażający, iż to złagodzenie kary jest skutkiem urodzenia się Xiążęcia *Bordeaux*.

Ministrowie postanowili podać kilka ważnych

projektów do prawa na przyszłém posiedzeniu izb. Oprócz ukończonego już *budżetu*, ułożyli między innemi dwa projekta, jeden o nowem urządzeniu rad departamentowych, powiatowych i municypalnych, a drugi o szkołach publicznych. Myśli rząd powiększyć dotychczasowe attrybucye wspomnionych rad, i nadać im prawo stanowienia w niektórych interessach, należących do samego rządu, tak jednak, aby rady powiatowe miały pewny dozór nad municypalnemi, a departamentowe znowu nad powiatowemi. Projekt względem szkół publicznych nie jest jeszcze ostatecznie postanowiony, bo się dotąd nie zgodzono, jaki wpływ mają mieć duchowni do edukacyi.

Z wielu okoliczności możnaby wnosić, iż ministrowie bardziey się obawiać, jak winszować sobie powinni, znaydując w powiększonym składzie izby deputowanych zbyteczną liczbę członków z roku 1815. Mimo przyrzeczonego umiarkowania i roztropności ze strony zapalonych rojalistów, otwarcie oświadczają ministrowie, że im nie wiele ufają, i woleliby utworzyć większość, która, będąc przyjemną narodowi, stałaby się bezpiecznieyszą dla tronu. W tey myśli łatwo sobie można wytłumaczyć naradzenia się pewnego ministra z Panem *Lafitte*, pojednanie się Barona *Pasquier* z Panem *Benjaminem Constant*, liczne towarzystwa u Pana *Ternaux* i t d.

Xiążę *Roch-foucauld* wydał pismo, w którém radzi, aby sąd izby parów wybrał z grona swego członków do składu sądu przysięgłych, mającego sądzić osoby oskarżone o spisek. Radzi, aby do przyjęcia oskarżenia potrzeba było jedney trzeciey części kresek, a do odrzucenia oskarżenia dwóch trzecich części. Członkowie tego sądu nie mają kreskować na wyrok, lecz mogą bydź obecnemi.

Dnia 7 grudnia było w kościele Sgo Krzyża w Paryżu żałobne nabożeństwo za duszę marszałka Neya.

(*z gaz. ryzk. Zusch*). *Paryż, dnia 13 grudnia. Monitor* donosi z Wiednia, że Hrabia *Capodistrias* z innymi ministrami uda się do *Laybach*, ale Hrabia *Nesselrode* powróci z N. Cesarzem Jegomością do *Petersburga*. W *Laybach*, jak powiadają, odbywać się będą konferencye, do których i posłowie neapolitańscy przypuszczeni zostaną.

Gazeta *Journal de Paris* donosi: że z woyska austryackiego we Włoszech schroniło się wielu zbiegów do kantonu gryzońskiego; ale ich, na przełożenie posła austryackiego, po większey części poymano i napowrót odesłano.

Od granic francuzkich, dnia 13 grudnia. Mówią o odnowieniu dawnieyszego traktatu familiynego między domami Burbońskiemi, a to z odmianami stosownemi do teraźnieyszego stanu rzeczy i obecnych potrzeb. Przyszłoby więc do ścisłego związku między Francyą, Hiszpaniją, a Neapolem. Jednakże nie rozumieją, ażeby miało przyyśdź do zawarcia traktatu, przed ułatwieniem spraw neapolitańskich z wielkiemi mocarstwami. Francya we względzie tym, jak twierdzą, ma bydź bardzo czynną. Podług listów z *Tulonu*, uzbrajają tam okręty francuzkie, dla wzmocnienia francuzkiey eskadry na morzu śródziemném.

WŁOCY.

Neapol, dnia 1 grudnia. Monarcha nasz dał wyjeżdżającemu ztąd Królewicowi Duńskiemu wielki krzyż orderów *ś. Ferdynanda* i *Zasługi*. Baron *Schubart*, poseł duński przy dworze tuteyszym, towarzyszy wspomnionemu Królewicowi do *Rzymu*, i na mieyscu swojém zostawił Pana *Voght* w charakterze sprawującego interessa.

300 żołnierzy z 3go pułku lekkiey jazdy, stojącego tu w szpichlerzach zbożowych zbuntowało się dnia 26 z. m. z niewiadomey przyczyny, i z bronią uciekło. Posłano w pogoń za niemi jazdę i milicyą. Słychać, że 70 powróciło już dobrowolnie do pułku; inni zaś częścią rozproszyli się po okolicach, częścią udali się ku *Salerno*, a dzielnie ścigani, w znaczney liczbie schwytanemi zostali. Kilku, którzy się bronili, zabito. Rząd surowo zapewne ukarze tych zbiegów dla przykładu. Powstał także rozruch w seminaryum w *Nola;* lecz go wkrótce uśmierzono. Królewic Duński oglądał wtenczas wykopane tam starożytności.

Jenerał *Pepe* wydał dnia 26 z. m. rozkaz dzienny do pułków gwardyi bezpieczeństwa. Chwali śpieszne ich utworzenie się i zaleca aby w gorliwości nie ustawały. Wyraża: „Przypominałem milicyi kalabryyskiey i legionom, iż gwardya narodowa francuzka pobiła woysko pruskie, wyćwiczone w szkole *Fryderyka Wielkiego*, i że potém gwardya narodowa pruska, zwana milicyą, woysko *Napoleona* i Cesarską jego gwardyą pod *Waterloo* do ucieczki przymusiła." (*z Gazety Berlińskiey*).

Jenerał porucznik *Coletta* posłał każdemu urzędnikowi w Sycylii następujący okolnik z *Palermy* pod d. 14 listopada: „Mości Panie! Gdy mam sobie poruczone dowództwo woyska w Sycylii, z urzędem gubernatora miasta i obwodu *Palermy*, często więc wypadnie mi z WPanem korrespondować. Pracując wspólnie ze wszystkiemi władzami sycylijskiemi, łatwo mi będzie urządzić publiczną administracyą podług przepisów konstytucyi. Po ustaniu powodów ustanowienia junty rządowey, skończyło się jey urzędowanie. Właściwe władze zaymą się publicznemi interessami. Czas, aby wszystko do porządku wróciło. Rozdwajały Sycyliją stronnictwa, które teraz połączyć się winny. W kilku okolicach zgwałcono prawa, których odtąd święcie dopełniać należy. Targniono się na umowy towarzyskie, które teraz potrzeba uważać za nietykalne. Słowem, wszystkie ślady rewolucyi zniknąć powinny. Takie jest dane mi zlecenie; uskuteczniamy je bez zwłoki i gorliwie."

HISZPANIJA.

Madryt, dnia 2 grudnia. Panuje tu zupełna spokoyność. Zewsząd przychodzą adressa z wynurzeniem przywiązania do konstytucyi. Wszystkie władze czuwają nad jey utrzymaniem.

Wiemy teraz, iż gdy Król doniosł biletem jenerałowi *Vigodet* o wyniesieniu jego na urząd radcy stanu, a uwolnieniu od urzędu gubernatora prowincyi i miasta *Madrytu*, sądząc wspomniony jenerał, iż ktoś zmyślił rękę Monarchy, rozmówił się w tey mierze z ministrami; i z tego powodu nie chciał ustąpić jenerałowi *Carvojal*, oraz oddać mu urzędu swego i papierów. Dano znak ludowi, aby się zgromadził. Woysko stanęło pod bronią. Nie ustająca deputacya stanów zaleciła gwardyi narodowey i królewskiey, aby żadnych rozkazów osób przybywających z *Escurial* nie słuchała, lecz tylko jey prezesa. Przeszło 12,000 zbroynych ludzi, nienależących ani do woyska liniowego, ani do

milicyi, wybierało się do *Escurial*, zwłaszcza, gdy gruchnęła pogłoska, iż poseł francuzki bawił tam od 3ch dni, lecz prezes deputacyi, oraz jenerał *Quiroga* i inni odwiedli lud od tego zamysłu. Nadeszła tym czasem wiadoma odpowiedź królewska, która spokoyność przywróciła.

Recanno, główny herszt rozruchów i rzezi w *Kadyxie* w miesiącu marcu, umknął z więzienia niewiadomo dokąd.

W *Walencyi* nie ustało jeszcze zaburzenie umysłów, i dopóty zapewne trwać będzie, póki jenerał *Elio* nie zostanie pociągnionym do sądu.

Jenerał zakonów kapucyńskich nie przestając na wyroku cenzury prowincyonalney, która pismo jego do stanów względem zniesienia zakonów uznała za przeciwne konstytucyi, odwołał się do naywyższey kommissyi cenzurney; lecz ta wspomniony wyrok zatwierdziła, z powodu, iż pismo jego zachęca zakonników do oporu, a łatwowiernych i ciemnych ludzi czyni niespokoynemi. Między innemi wyraził w tém piśmie: „Gdyby istotnie przyszło do zniesienia klasztorów, w tym razie musiałbym narzekać na Króla i stany, jak *Jezus* na niewdzięczną *Jerozolimę*, iż tak źle wypłacili się za nieoszacowane odebrane od klasztorów dobrodzieystwa. Gdyby zakonnicy byli w tey mierze posłusznemi biskupom, popełniliby grzech podobny do cudzołóztwa." Uznano to pismo za paszkwil i kazano je podrzeć publicznie.

Niedaleko *Gibraltaru* znaleziono na piasku 17 ludzi okrutnie zamordowanych i z sobą powiązanych. Wielkorządca angielski wysłał eskadrę na ściganie dwóch okrętów greckich z rozbóynikami morskiemi, którzy są podeyrzani o tę zbrodnią.

Potwierdziło się, że Król mianował kapitanami-jeneralnemi Panów Tomasza Moreno w Galicyi, Antoniego Zea na wyspach balearskich, Velasco w Estremadurze, Rafała Riego w Arragonii, Karola Espinosa w starey-Kastylii, Lopez Baunos gubernatorem w San-Lucar. Mianował także Król Pana Quadra ministrem zamorskim na mieysce Pana Porcel, który został radcą stanu, margrabiego Ceralbo naczelnikiem polityoznym (prefektem) w Madrycie, a jenerała Barcena jenerałem inspektorem milicyy narodowych na mieysce jenerała Ballasteros, który radcą stanu został.

Doniesiono z Sewilli, iż porucznik Ricana, jeden z pociągnionych do sądu o należenie do rozruchów dnia 10 marca w Kadyxie, uciekł z twierdzy San-Sebastian.

Gdy lud w Oviedo dowiedział się o zaszłych zdarzeniach w Madrycie, zgromadził się na rynek, urządził kilka kompanij milicyi narodowey w celu posłania ich na pomoc deputacyi nieustającey, a jednomyślnie dowódcą ich jenerała Rafała Riego mianował.

W Walencyi trwają ciągle zamieszki. Lud domaga się zawsze głowy jenerała Elio i innych więźniów stanu. Dla zaspokojenia wrzących umysłów oddalono niektórych urzędników. Z powodu tamteyszych wypadków, zebrała się nadzwyczaynie w Madrycie rada stanu w nocy z d. 24 na 25 listopada. Niechętni w Walencyi zamordowali kilku zakonników, którzy lud do spokoyności nakłaniali. Ciż wysłali deputacyą do rządu z tém ostatecznem oświadczeniem, iż jeżeli w przeciągu ośmiu dni nie przedsięweźmie stanowczych kroków względem jenerała Elio i innych, natenczas sam lud postąpi sobie z nimi sposobem, iaki za nayprzyzwoitszy uzna.

W Grenadzie uwięziono 14 osób, a między niemi kilku znakomitych duchownych, którzy oświadczyli się przeciw systematowi konstytucyjnemu.

W Saragossie miało bydź także zaburzenie. Duchowieństwo nasze zakonne, nieukontentowane z teraźnieyszego porządku rzeczy, stara się wszelkiemi sposobami przeciągnąć lud na swoją stronę. W tym celu wydaje mnóztwo pism w których przypomina poświęcenie się swoje, i ofiary niesione w obronie oyczyzny i Króla przeciw francuzom.

Dnia 13 listopada biskup w Oresne poświęcił chorągwie milicyi narodowey, przy czém miał bardzo patryotyczną przemowę, w którey radził jedność, i uszanowanie dla nowych ustaw.

W gazecie *Zuschauer* czytamy z *Bordeaux* pod 2 grudnia co następuje: „Podług listów z Hiszpanii, odkryto w wielu klasztorach stolicy znaczne zapasy prochu i innych potrzeb wojennych.

„Wysłana z *Kadyxu* do Ameryki eskadra, ma bydź przeznaczona do przewiezienia na powrót jenerała *Morillo* i szczątków jego woyska, oraz majątku królewskiego. Twierdzą z pewnością, iż jest mowa o patryarchacie hiszpańskim."

KRÓLESTWO SARDYNSKIE.

W gazecie ryskiey *Zuschauer* czytamy od granic szwaycarskich pod 13 grudnia: „Podług wielu listów prywatnych rząd piemontski troskliwie się teraz zaymuje, aby nadadź kraiom swoim konstytucyą reprezentacyyną. Niewiadome są wprawdzie dotąd jey zasady, ale twierdzą, że mają bydź utworzone dwie izby, które się w oznaczonym czasie zgromadzać i do układania praw i budżetow należeć."

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 28 listopada. Rząd tuteyszy przesłał Lordowi *Castlereagh* do *Londynu* dokładne opisanie zdarzeń, jakie tu zaszły z marszałkiem *Beresford*. Odebrał potém od sprawującego interessa angielskie w tuteyszey stolicy odpowiedź, iż rząd angielski nie może w tey mierze wydać wyroku, który należy do Króla portugalskiego.

Pan *Silveira-Pinto*, były prezes junty oportskiey i minister spraw wewnętrznych, odebrał rozkaz, aby ztąd wyjechał. Hrabia *St. Pano* został na jego mieyscu vice-prezesem naywyższey junty rządowey, która Pana *Drago di Brito Cabreira* mianowała prezesem junty przygotowawczey stanów, i poleciła mu niezwłoczne ich zwołanie.

Jenerał *Texeira* mianowany naczelnym dowódcą woyska portugalskiego, wymówił się od przyjęcia tego stopnia, oświadczając, iż nie czuje się zdatnym do sprawowania jego obowiązków. Otrzymał więc urząd prezesa kommissyi do urządzenia woyska.

Junta tymczasowa oświadczyła w wydaney odezwie swojey względem ostatnich wypadków tuteyszych: „Sławny wódz *Texeira*, na chwilę uludzony, którego czyste zamiary i znany sposób myślenia przez złośliwy wpływ od prawdziwego swego celu odwrócone zostały, daje dziś oczywisty dowód wielkości duszy swojey, które bohatyra wojownika, czyniąc wyższym nad samego siebie, bardziey uświetnia, aniżeli odniesione nad nieprzyjacielem zwycięztwo. Wie on i widzi, iż sława oręża jest nieoddzielną od szanowania praw i władz, do których uskutecznienie ich należy. Zacne woysko, które zawsze przez chlubne mę-

stwo tyle razy skroń swoję niezwiędłym ozdobiło wawrzynem, i w wiekopomnych dniach 24 sierpnia i 15 września szlachetnym i bohatyrskim patryotyzmem nieśmiertelną sobie sławę zjednało, wypełniło powinność swoję, i było posłuszném. Posłuszeństwo jest hasłem żołnierza. Sława więc jego nie ma skazy w oczach obywateli lisbońskich i wszystkich portugalczyków, postępuje zawsze drogą honoru, ani jest zdolném zerwać węzły, które z jedney strony przez jednakowość interessów łączą go z narodem, a z drugiey przez święte obowiązki karności i posłuszeństwa, z rządem i prawemi władzami. Mieszkańcy *Lisbony*! zachowaycie dotychczasową spokoyność. Bracia wasi w prowincyach i bezstronna Europa, oddadzą sprawiedliwość patryotycznym waszym cnotom. Rząd, coraz się bardziey ustalający, dzielność swoję przez wspaniałomyślne przywiązanie woyska powiększający, połączony z wami, obywatele, węzłem powinności i wdzięczności, a ufnością waszą pokrzepiony, utrzyma bez bojaźni prawa wasze i wszystkich portugalczyków. Z niezachwianą wiernością czuwać będzie nad porządkiem rzeczy, który sprawiedliwość i cnota poświęciły, a w potrzebie przeleje krew swoję na obronę oyczyzny, Króla, konstytucyi i wolności."

Od brzegów Skaldy dnia 8 grudnia. Podług listów z *Porto*, utrzymywano tam za rzecz pewną, że Królewic następca tronu przybył już z Brezylii na *Maderę*. Królewic następca i jego małżonka mają bydź za pobytem w *Lisbonie*. Podług innych wiadomości, miała Anglia przyłożyć się naywięcey namową swoją do tego środka pojednania; małżonka też następcy tronu nie mało się do tego przyczynić miała.

TURCYA.

Ali Basza Janiny ciągle jest w oblężeniu. Niektórzy jenerałowie woyska tureckiego dopomagali mu skrycie. Do tych należał i Baba Basza, któremu za to dowodzący naczelnie jenerał głowę uciąć kazał. Dwieście żołnierzy opuściło Alego; przyjęto ich w obozie tureckim dobrze, i obdarzono darami. Dowiadujemy się od nich, że Ali prawie żadney nie sypia nocy; i że każdey chwili spodziewano się tam poddania jego, lub śmierci. Trzech jego synów Muktarę, Salego i Velego na rozkaz W. Sułtana ścięto.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Rząd Rplitey kolumbiyskiey odebrał wiadomość iż miasto Kartagena poddało się woysku patryotów.

Zjechał do Buenos-Ayres poseł Zjednoczonych Stanów Ameryki północney, co uważać należy za uznanie przez rząd tychże stanów niepodległości tey Rplitey.

Doniesienia z Limy stolicy Peru opiewają, iż w tym kraju lada dzień rewolucya wybuchnie. Wiele już rodzin hiszpańskich opuściło Limę w zamiarze płynienia do Europy. Woysko chiliyskie posuwa się ku tey stolicy Peru.

AMERYKA POŁUDNIOWA.

Podług ostatnich wiadomości z *Buenos Ayres* między tamecznemi władzami a znakomitszymi mieszkańcami zawarta została umowa względem urządzenia i utrzymania republikańskich form i zasad w teyczęści Ameryki południowey.

W kopalniach peruwiańskich używają pomp parowych, za pomocą których wydobywają na tydzień po 15.000 koszów kruszcu. Dawniey zaś dobywano na tydzień tylko 2,000 koszów.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 25, grudnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 75½; czerwony złoty nowy rubli 11, kopiejek 53, stary rubli 11 kopiejek 33; imperyał rubli 36, 47½ kopiejek.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

PRENUMERATA.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyymuje się prenumerata na pisma następujące:

Kuryer Litewski, *na rok z pocztą rubli sr.* 14, *bez poczty rubli sr.* 9. *Na półroku z pocztą rubli* 7, *bez poczty rub.* 4 *kop.* 50; *kwartałowie bez poczty* 2 *rubli* 25 *kop.*

Dziennik Wileński, *na rok cały z pocztą rubli sr.* 8, *bez poczty rubli* 6.

Dzieje Dobroczynności, *na rok cały, z pocztą i bez poczty r. sr.* 6.

Pamiętnik Farmaceutyczny, *na rok cały, z pocztą rubli* 6, *bez poczty rubli* 4 *kop.* 50.

Wiadomości Brukowe, *na rok cały, z pocztą rubli* 4, *bez poczty rubli* 2 *kop.* 50.

Na wszystkie te dzieła można także prenumerować w sklepie domu Dobroczynności.

Uwiadomienie od Marszałka.

Marszałek Gubernii Lit. Wileńskiey, jako prezydujący w Deputacyi wywodowey Szlacheckiey, z doświadczenia przekonawszy się, iż wiele familiów zapisanych w rewizye, mimo całą baczność Deputacyi, mogły podstępnie uzyskać dekreta wywodowe, już to z przyczyny, że niebyło zapisanych objekcyi w protokule na ten zamiar sporządzonym, albo w zanotowanych tylko objekcyach, nie wyrażono imion idących do wywodu, a przez tę niedostateczność nie podobném było przy rozstrząsaniu papierów sprawdzić zarzuty z linią wywodzących się, nakoniec, że żądający przyznania rodowitości Szlacheckiey mogli przychodzić pod innemi nazwiskami i nie podawali obwieszczeń właścicielom, wielokrotnie przez Deputacyą zastrzeżonych, uznał potrzebę przez niniejszą odezwę zawiadomić dziedziców, possessorów dóbr skarbowych i duchownych, Rady i Magistraty miast oraz w ogólności wszystkich Obywateli, których się to tyczyć może, że Ukazem Rządzącego Senatu w roku 1818 miesiąca októbra 31 dnia, dla wywodzących się z pod skazek, jest wskazana koley, ażeby przed podaniem się do wywodu, pierwey otrzymali dekreta Ziemstwa powiatowego, uznające ich za ludzi wolnych, mających prawo do wywodu, a zatem nie właściwie umieszczonych do skazek. Jeśliby więc ktokolwiek bez zachowania prawideł wskazanych i Ukazem zastrzeżonych, utaiwszy przed Deputacyą bytność swoją w skazkach, otrzymał już wywod szlachectwa; dowiedziawszy się o tém Obywatele, dla zapobieżenia wyniknąć mogącym nadużyciom, obowiązani są bez zwłoki na piśmie donieść Deputacyi Wywodowey Wileńskiey, która przekonawszy się z wypisow skazek dołączyć się mających przy prośbie, jako nieprawnie nastały wywod z ziąg wyeliminuje, i za pośrednictwem władzy wykonawczey dopomni się o zwrot dekretu podstępnie uzyskanego. Aktualny Radca Stanu i Kawaler Michał Römer.

Za zgodność Sekretarz Szlachecki Strumiłło.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 155.

Wilno dnia 27 Grudnia 1820 roku v. s.

Oświadczenie.

1. Oświadczenie wespół z naysolennieyszém zażaleniem imieniem Andrzeja Strażnika Grodzień. oyca, Józefa Sędziego Grodzgo, Ignacego Sekretarza Szlachec. Ptu Wołkow. synów, Franciszka Sekretarza Gubern. syna Bartłomieja, Jakóba Sekretarza Kolleg. syna Piotra i dalszego całego rodzeństwa z Strupina Kalenkiewiczów z następnego czyni się zdarzenia: iż Marcian z Iwanicz Iwanicki syn Tobiasza na starych Iwaniczach Iwanickiego Czesznika Czernichow. i zeszłey Teodory Czaplicówny Tobiaszowey Iwanickiey prawem dobrowolnym zapisem wieczystey donacyi w roku 1661 octobra 12 dnia wydanym i tegoż dnia na urzędzie Grodz. Włodzimir. przyznanym dworek z jego wszelakiemi budynkami, placem i gruntami na przedmieściu miasta Włodzimierza obok cerkwi katedralney Włodzimir. Nayświętszey Panny nad rzeką Ługiem z dostateczném opisaniem granic i wolnym łowieniem ryb, antecessorowi oświadczających się Jerzemu Strupinskiemu Kalenkiewiczowi Regentowi Grodz. Włodzimir. zapisał, to szczególnie warując, iż w zdarzeniu jakieybądźkolwiek co do majątku przeszkody, swoim własnym kosztem i nakładem ze wszystkich dóbr swoich przez wszelaką dawność ziemską bronić i ewinkować submituje się, oraz że sobie i sukcessorom dóbr swoich do odpowiadania obowiązek naznacza. Na mocy takowego prawa Jerzy Strupiński Kalenkiewicz Regent Grodz. Włodzimir. w skutek intromissyi w tymże 1661 roku octobra 26 dnia uczynioney i tegoż roku decembra 30 dnia na urzędzie Grodz. Włodzimir. zeznaney, wszedłszy do posessyi pomienionego dworku, ony do śmierci swojey bezprzeszkodnie possydował. Po śmierci Jerzego Kalenkiewicza bezpotomnie zaszłey, gdy sukcessorowie jego dla odległości mieysca mieszkania celem objęcia sukcessyi przybydź nie mogli, a kapituła Włodzimir., z którey gruntami graniczy wspomniony dworek, pomimo włożony przez Jerzego Kalenkiewicza obowiązek uwiadomienia sukcessorów dla objęcia wyrażonego spadku, korzystając z ich nieobecności, cały spadek po tymże zeszłym Jerzym Kalenkiewiczu, jakoto: pomieniony dworek z jego przynależnościami, summy pieniężne gotowe i na obligach znaydujące się, ruchomość, sprzęty i papiery do czasu zjawić się mogących sukcessorów w swoje zajęła władanie. Następnie sukcessorowie Marciana Iwanickiego pomimo szczególny warunek w pomienioném wieczystém prawie opisany, ewinkować i zastępować w tym interesie obowiązujący, nie tylko że nie uwiadomili o śmierci Jerzego Kalenkiewicza jego sukcessorów i familiantów, lecz jeszcze zpomiędzy nich Józef Konstanty na Iwaniczach Iwanicki Sędzia Ziem. Włodzimir. sam postarał się takowy dworek ze wszelkiemi przyległościami zawładnąć i do tego celu wyjednawszy prawo kaduka roku 1767 maja 29 dnia o zwrót sobie tegoż dworku rozpoczął z kapitułą Włodzimier. proceder, in tractu którego Metropolita Włodzimier. pisał list do Maryanny z Preysów Kalenkiewiczowey wdowy, wzywając, aby Kalenkiewiczowie przybyli i swoją własność po zeszłym bezpotomnie kuzynie objęli. Zdarzone jednak okoliczności i mieyscowe przeszkody nie dozwoliły takowego wezwania uskutecznić, a tymczasem Józef Konstanty na Iwaniczach Iwanicki w roku 1773 octobra 26 d., w Sądzie Ziem. Włodzimier. za prawem kaduka uzyskał dekret, za którym wyrażony dworek z placami i gruntami od kapituły Włodzimier. odebrawszy, w swoje zawiadywanie objął. Oświadczający się zaś Kalenkiewiczowie sukcessorowie dla odległości mieysca mieszkania, oraz skutkiem wojennych wypadków i niebytności w kraju, nie byli w stanie wraz odzyskania wyrażonego spadku, strata niektórych dowodów a szczególnie listu przez X. Metropolitę Włodzim. pisanego, nie okazywanie przez kapitułę Włodzim. papierów po zeszłym Jerzym Kalenkiewiczu pozostałych, nie dozowoliły natychmiast żadnego w tym przedmiocie uczynić rozporządzenia; lecz zamieszczenie warunku w prawie wieczystym jako sukcessorowie Iwanickiego od wszelkich turbatorów przez wszelką dawność Ziem. bronić i ewinkować tego funduszu będą, przez wzgląd oraz, że takowy dworek z jego przynależnościami prawem kadułcznym zajęty został, a ztąd w każdym czasie za pojawieniem się sukcessorów imże do zwrótu przynależy, i że konst. 1588 roku odjęte nieprawnie dobra zwracać właścicielom zaleca, a konstytucya 1633 roku, ktoby uprosił dobra szlacheckie za kadukiem winą zł. 1,000 karać dysponuje: dla tego więc oświadczający się Kalenkiewiczowie sukcessorowie Jerzego Kalenkiewicza pewni będąc odzyskania swojey własności, że o powrót tak pomienionego dworku ze wszelkiemi przynależnościami i majątkiem, jak równie summ pieniężnych, gotowych i na obligach znaydujących się, oraz wszelkich własności gdziekolwiek okazać się mogących po zeszłym Jerzym Kalenkiewiczu pozostałych, nie mniey o wynadgrodzenie za ruchomość, sprzęty i o użytki z tego całego majątku pobierane, w czyimkolwiek władaniu jako nie prawnym takowa własność zostawała, dopiero zostaje i zostawać będzie; tudzież o zakommunikowanie i zwrót ostateczney dyspozycyi, oraz wszystkich papierów wyświecić cały fundusz zdolnych po wyrażonym Kalenkiewiczu pozostałych a w archiwum kapituły Włodzim. będących, prawem czynić będą i następcom swoim wolność dochodzenia o to wszystko zostawią, albo i sposobem kombinacyi w razie skommunikowania się stron utrzymujących fundusz ukończyć mogą. Tymczasem zaś, ażeby nikt tak o pomieniony dworek, place i grunta do niego należne, z teraźnieyszemi posessorami onych, jako też i o wszelką własność po Jerzym Kalenkiewiczu pozostałą gdziekolwiek tylko okazać się mogącą, bez wiadomości prawych aktorów oświadczających się żadnego układu czynić nieważył się, przez ninieysze oświadczenie do akt Ziem. Włodzim. wprowadzić się i w gazetach Kuryera Litgo dla powszechney wiadomości awizować się trzykrotnie mające, zastrzegają; które dla należney także wiadomości przez Woźnego zostającemu nieprawnie na posessyi wyrażonego dworku i kapitule Włodzim. w kopijach kommunikują. Takowe oświadczenie w imieniu własném i całego rodzeństwa podpisuję. Dat w Wilnie dnia 24 julii 1820 roku. Franciszek Kalenkiewicz Sekr. Guber.

Roku 1820 dnia 2 augusta, stanąwszy osobiście Urodz. Maciey Koczorowski to oświadczenie od W. Franciszka Kalenkiewicza Sekretarza Gubern. imieniem swym i współ sukcessorów swych po niegdy W. Jerzym Strupińskim Kalenkiewiczu Regencie Grodz. Włodzim. względem majątku po tymże pozostałego, przeciwko kapitule Rusk. Włodzim., jako też sukcessorom niegdy W. Marciana Iwanickiego sporządzone na papierze 50 kop. podpisane, za opłatą pieczętnego, w xięgi ninieysze Ziem. Ptu Włodzim. sposobem oblaty wniosł. Wpisano w xięgi pod Nrem 325 (*L. S*) przyjąłem Maciey Gorski Regent Ziem. Ptu Włodzim.

Roku 1820 mca xbra 15 dnia, przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stanąwszy obecnie Adwokat subseliów Wileń. WJP. Augustyn Romanowski, ninieysze oświadczenie imieniem WW. Andrzeja, Józefa, Ignacego, Franciszka, Jakóba i dalszego całego rodzeństwa z Strupina Kalenkiewiczów w aktach Ziem. Guber. Wołyń. Ptu Włodzim. w roku teraźn. 1820 augusta 2 dnia oblatowane,

którego kopije przez Woźnego Sądowego Ptu Włodzim. Stefana Dubiszewskiego, według produkowaney urzędowey rellacyi dnia 30 7bra tegoż 1820 roku, przed pomienionemi aktami Ziem. Włodzim. zeznaney w mieście Włodzimierzu, jedna kapitule Greko-Rossyyskiey Przewielebnemu w Bogu JX. Gabryelowi Lewickiemu Proto-Jerejowi katedry Greko-Rossyyskiey Włodzim., druga, w dworku WW. Franciszce z Kamińskich Młodeckiey wdowie matce, tudzież Alexandrowi synowi, Józefie, Eleonorze i Wiktoryi córkom Młodeckim w assystencyi W. Marcina Mauchsa Sekretarza Gubern. zostały podane, do akt Sądu ninieyszego Ziem Wileń. z głosu podał.

Przyjęliśmy: Wileń. Ziem. Prezydent i kawaler Urban Jazdowski, Sędzia Józef Xiążę Giedroyć, Sędzia Mikołay Pomarnacki, Jakób Towiański Pisarz. Regent Jan Zieńkowicz.

Redakcya Kuryera Litgo takowe cświadczenie może umieścić w Kuryerze. Prezydent Ziem. Wileń. i Kawaler Urban Jazdowski.

---

2 Oświadczenie w imieniu WJPani Karoliny Krajewskiey assesorowey Miń. przy referencyi do oświadczeń w aktach Ziem. Miń. oraz słuckich, processow poprzedniczych i sprawy w Sądzie prześwietney kommissyi na urządzenie dział Radziwiłłowskich Naywyższym ukazem ustanowioney agitującey się w następney zanosi się rzeczy: iż obżał. Karol Rongē aptekarz Nieswizki za nabycie w mieście Nieświżu kamienicy po zeszłym oycu oświadczającey się prawem sukcessyi nastałych spadłey i za rękodayną należność nie będąc wowczas w możności gotowymi zapłacić pieniędzmi sobie służący dokument obligowy na dobrach nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny hypotekowany, a od byłego plenipotenta JW. Chodźki prezesa Miń. Gł. Sądu 2go Depart. i kawalera na dwadzieścia tysięcy zł. wydany, oswiadczającey się Krajewskiey w r. 1815 przelał i pewność uzyskania summy własnym zaewinkował majątkiem, lecz kiedy Karolina z Zaniemuńskich Krajewska po otrzymaniu w jednym roku tylko, z kassy JO. Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny procentu, już onego lat kilka potąd niepobiera, zmuszoną została adcytując i W. Rongē swojego wlewkodawcę rospocząć w Sądzie kommissyi process, przez co na liczne wydątki i tłumaczenia się narażoną będąc naysolenniey oświadcza: iż obżał. Rongē im więcey się będzie uchylał od rosprawy bliższey lub układu z oświadczającą się, tem bardziey przez narastanie procentow ciągłe prawne i podróżne wydatki powiększy należność żał. delat. stanie się winnym do zwrótu, jak równie gdyby w przypadku prokuratoria massy po wyjalezieniu dowodow należności dla massy od obżał. Rongē żądała nieoparcia oney na dziedziczney posiadłości obżał. Rongē w Mińskiey Gubernii Słuckim pcie sytuowaney, lecz detrunkaty z obligowey summy oświadczającey się Krajewskiey przelaney a przeto czy procent czy kapitał byłby zmnieyszony, winien zawsze obżał. Rongē za wszystko co z tego interessu wyniknąć może dla oświadczającey się Krajewskiey ze stratą własnym majątkiem odpowiedzieć i zabonifikować, dla tego więc aby osoby chcące z obżał. Karolem Rongē aptekarzem Nieswizkim układać się o nabycie kamienicy lub ogólny uległy ewikcyi oświadczającey się delki majątek na ony kredyta czynić nie byli zawiedzeni, ażeby W. Rongē do rosprawy ostateczney usatysfakcyonowania za należność i straty oświadczającey się jakiemi bądź zapisami oraz różnego rodzaju tranzakcyami swego majątku uległego ewikcyi żał. Krajewskiey nie ozbarczał i nie zawodził wszystkich mogących bydź w tey rzeczy interessowanemi zastrzega, a jeśliby były już jakie poczynione opisy takowe W. Krajewska naysolenniey manifestuje i za nieważne ogłasza w jakim zamiarze żądając ninieysze oświadczenie przed Sąd Prześwietney kommissyi zanoszące się przez gazetę Kur. Lit. opublikowania z mocy plenipotencyi podpisuję. Stanisław Sidorowicz Adw. Sub. Wileń.

Roku 1820 decembra 20 dnia po odwołaniu Sądów na dzień 21 praesentium, przed aktami kommissyi dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich Naywyższą wolą Jego Imperatorskiey Mości, w mieście Wilnie ustanowioney, obecnie stawając W. Stanisław Sidorowicz Adwokat subseliow ptu Wileń. te oświadczenie z mocy plenipotencyi, w imieniu W. Karoliny Krajewskiey Assesorowey, ptu W. Karolowi Rongē aptekarzowi w Nieświżu, na herbowym 50 kopieykowym papierze napisane, przez się podpisane, do akt kommissyi ku w pisaniu podał, i poszlinę pieczętne kop. 52½ miedne opłacił i już do ksiąg wpisane świadczę. Aktowy Regent Kom. Radziwił. Józef Doboszyński

Takowe oświadczenie do gazet przyjęte bydź może. Jan Woyniłowicz Czł. Kommis. Radziw.

Pozew.

ALEXANDER pierwszy Samowładnący całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Danielowi Buczyńskiemu b. podkom. teraz prezydentowi gran. Ziem. do przyjęcia aresztu na summę przez ś. p. Michała Pienkowskiego b. sekr. dwor. zawil. na procent oddaną zaś Danieli Pienkowskiey matce tegoż Pienkowskiego, i dalszym wszystkim jego sukcessorom, z gałęzi płciow męzkiey i żeńskiey idącym, gdzie kolwiek w tym państwie znaydującym się, pozew z aresztem przed Sąd Ziem. Zawil. na kadencyą przyszłą Sto trzykrólską, i następną wyniesiony z powodztwa Starozak. Wulfa i Feygi Hirszowiczow obywatelow i kupcow miasta Swięcian w stosunku do dekretu dylacyynego w wymienionym sądzie 1820 9bra 9 dnia zapadłego i dalszych dowodow oto: dopiero zmarły, na owczas żyjący Michał Pieńkowski, zawinionych żał. z 1818 i 1819 lat zł. 261 nieoddawszy, gdy po zapozwaniu o tę należność, i założeniu względnie obezpieczenia oney aresztu u obżał. prezydenta na summę ewikcyi uległą znaydującą się, żyć przestał, póżniey gdy za adcytowany star. Antoni Możeyko, zrzekł się stopnia spadku a obżał. Buczyński bez sukcesora rozprawy mieć nieżyczył, zatym dellatorowie w myśl dekretu pocytowanego tak obżał. Pieńkowską zmarłego debitora matką jakoteż i dalszych sukcessorow jego gdziekolwiek znaydujących się przez udział krwi do spadku wzmientonego Pieńkowskiego z czasem przypaść się mogących do odpowiedzi onych przypozywają, a niewiedząc o ich przemieszkiwaniu o tém przez Kuryera Lit. awizując, aby do sprawdzenia stopnia sukcessorstwa, a przez ony do odpowiedzi wynikającey niechybnie na rokach oznaczonych w sądzie ziemskim Zawil. jawili się, a z porządku prawa obżał. prezydent, z powodu mienia u siebie pieniędzy w masie znaczney do zmarłego żał. debitora należnych, winieneś areszt poraz trzeci zakładający się przyjąć; i ze skutku tego czyto pod stanność lub niejawienie się sukcessorow z dekretu wyniknąć mającey się summy dla żał. wyliczyć, w czém delatorowie udając się do sądu proszą pod stanność lub niestanność przypozwanych zmarłego Pieńkowskiego sukcessorów, aresztu u obżał. Buczyńskiego jako utrzymującego ewikcyyny fundusz do nieżyjącego dłużnika należny w terminie rubli sr. 500, zakładającego się aprobowania, summy podług dowodów z procentem i expensami prawnemi na po-

zwanych dla delatorów sub penis contraven. czy to przez dekret oczywisty lub niestanny sądzić i onę po zmassowaniu w jedno; aby obżał. Prezydent z utrzymującego się kapitału za Pienikowskiego żał. opłacił, pod temiż winami zprzeciwięstwa zobowiązania, dowod we wszystkim dla delatorów przypuścić i to decydować, co z głosu żądanym będzie z wolną poprawą żałoby.

Roku 1820 xbra 16 dnia Woźny świadczę iż z tego autentycznego pozwu dwie kopije zgodne, w sprawie staro-zakonnych Wulfa i Teygi Hirszowiczow kupców Swię. przed Sąd Ziem. na kadencyą januaryiną i następną wyniesionego, jedną JW. Daniełowi Raczyńskiemu Podkom. i Prezyd. Gran. Zawil. oczewisto w mijątku Łynłupach w Zawą podałem, oraz areszt na summę ś. p. Michała Pienikowskiego w ilości r. s. 500 ponowiłem, a zaś WJPani Domiceli Pinikowskiey i dalszym sukcessorom zmarłego Pienikowskiego, jako niemającym ziemnych osiadłościów do drzwi izby Sądowey w mieście powiatowym Zwieranach przybiłem, i obwołałem dat ut supra. Jan Grzegorzewski Woźny ptu Zawileysk.

Roku 1820 decembra 16 dnia przed aktami Grodz. Ptu Zawileyskiego stawając JPan Woźny wyżey podpisujący się niniejszy pozew urzędownie zeznał przyjąłem Ludwik Raximowicz Reg. Grod. Zawiley.

Roku 1820 mca decembra 17 dnia takowy pozew może bydź przyjętym do druku w tym poświadczam. Jan Weryha Pisarz Grodz. Zawiley.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładcy całey Rossyi etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziem. Słonim. na skutek dekretu tegoż sądu roku teraź. mca 9bra 26 dnia zaszłego, z powództwa Ur. Józefata Lipskiego Sędziego normal. tegoż ptu, Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego sukcesorom w prośbach, obyś obżałowany Nidecki lubo żadney części w głowach Ur. Talkowskich i z Kosińskich Olędzkiey aktorstwa w majętności Hołynce w ptie Słonim. nie masz i mieć nie możesz, dla tego i dochodzenia od lat 30 kilku zaniechałeś na kwestyą ze strony Ur. Kazimierza Wołłowicza b. Podkom. Słonim. w sprawie z żałującym delatorem bezdowodnie jedynie dla zyskania upragnioney przewłoki wniesioną, stanowszy przed sądem Ziem. Słonim. usprawiedliwił się i stan rzeczy w tey mierze okazał.

Roku 1820 xbra 6 dnia, Woźny niżey podpisany zeznaję, iż dwie kopie tego pozwu z autentykiem zgodne z powództwa W. Józefata Lipskiego sędziego normaln Słonim. przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną Trzykrólską Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego sukcessorom jako niemającemu osiadłości w Guberniach Lit. i niewiadomo gdzie mieszkającemu do drzwi izb sądowych Ziem. i Grodz. przybiłem, i że trzecia kopia z Urzędowym zaświadczeniem do gazety Kur. Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia przez pocztę Słonim. posłana, przez jaki sposób o nastąpić mającey rozprawie zawiadomiłem. Grzegorz Czerechowski Wozny P. S.

Ze niniejszą kopią pozwu wolno jest przyjąć do druku w Redakcyi gazety Kur. Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia, zaświadczam. Dat w Słonimie roku 1820 xbra 6 dnia. Samuel Jeśman Sędzia Ziem. Słonim.

Arendowna dzierżawa.

2 Rząd Obwodu Białostockiego wydział 1szy podaje niniejszym do wiadomości, iż w 2gim wydziale tegoż rządu odbywać się będzie publiczna licytacya na wypuszczenie z dnia 1go junii następnego 1821 roku w 12 letnią dzierżawę sytuowanego Białostockiego Obwodu w pcie Bielskim Uroczyska Rudki przynoszącego teraz roczney intraty rubli assygnacyinych 150; przeto życzący sobie mają stawić się do takowey licytacyi z dostatecznemi kaucyami w wspomnionym wydziale w terminach 1szym 9go 2im 28 februaryi a w 3cim i ostatnim 16 marca roku 1821go Sowietnik Tumaszew. Sekretarz Kardynałowski.

2 Rząd Obwodu Białostockiego wydział 1szy podaje niniejszym do wiadomości, iż w 2 wydziale tegoż Rządu odbywać się będzie publiczna licytacya na wypuszczenie z dnia 1 junii przyszłego 1821 roku w sześcioletnią dzierżowę sytuowanych Białostockiego obwodu w powiatach Sokolskim Uroczyska Trzcianey, z którego teraz postępuje roczney intraty rubli srebrnych 37 kop. 20 i w Bielskim Woytowstw Pilików i Sielców, które przynoszą roczney intraty pierwsze rubli 200 i drugie rub. 30 srebrem, przeto życzący sobie mają stawić się do takowey licytacyi w wydziale 2 Rądu Obwodu Białostockiego z dostatecznemi kaucyami w terminach pierwzym 28 februaryi, drugim 9 i trzecim ostatecznym dnia 31 marca roku 1821. Sowietnik Tumaszew. Sekretarz Kardynałowski.

3. Kommisya sądowa edukacyyna gubernii Wołyńskiey Podolskiey i Kijowskiey stosownie do postanowienia swego z dnia 22 9bra 1820 za N 27,925 uwiadamia publiczność, iż dla uzyskania zaległości funduszu Lernatowskiego, dobra wieś Młodawa w ptcie Dubieńskim oraz Izów, Czerników i Rokitnica w ptcie Włodzimirskim JW. Tomasza Zegockiego dziedziczne, będą wypuszczone razem bądź oddzielnie w trzyletną arendowną possessyą więcey dającemu przez licytacyą mającą się odbywać w Krzemieńcu, w mieyscu zasiadania kommissyi niniejszey, w dniach 1 3 i 4 lutego 1821 roku; zapisanym za licytanta nie będzie kto nie złoży summy r. s. 600 lub dostateczney na to poręki w zakład że od postąpioney przez siebie na jeden z folwarków przy licytacyi kwoty nieodskoczy, która to summa lub poręka będzie mu zwróconą skoroby kto inny przy licytacyi się utrzymał, jeżeli zaś sam się utrzyma, ta summa lub poręka zostanie w zakład że przyjętych warunków dotrzyma pod przepadkiem vadium i odpowiedzią za szkody gruntowe jakieby się okazały z własnych jego remanentów i majątku; wiadomość szczegółną o tych dobrach i ich inwentarze z bliższemi do tych possessyi ściągającemi się warunkami, każdemu żądającemu kancellarya kommissyi swey okaże. Dan w Krzemieńcu d. 7 grud. 1820 (podpisano) Członek kommissyi Wołyński Vice Gubernator Filip Hr. Plater, Kommissarz sądowy Eduk. Felix Czacki, Kommisarz Sądowy Eduk. Józef Drzewiecki. Pisarz Kommis. Franciszek Skarbek Rudzki.

Dzierżawa 12letnia.

2. Rząd gubernialny wołyński, na skutek odniesienia się do niego Izby Skarbowey teyże gubernii uwiadamia: iż na kontraktach kijowskich, w miesiącu styczniu następującego 1821 roku, wypuszczony będzie w 12letnią dzierżawę, Kucz Taykurski, w ptcie ostrogskim położony, cały lub folwarkami, który podług inwentarza 1815 r., po odtrąceniu wydatków, przynosi intraty czystey rubli srebr. 18,315 kop. 66¾. Zyczący sobie wziąć takową dzierżawę, zechcą przybywać w czasie pomienionych kontraktów do Izby Skarbowey Gubernii Kijowskiey, w którey ta licytacya odbywać się będzie.

Uwiadomienie.

5. Niżey podpisany ma zaszczyt Prześwietną Publiczność uwiadomić, iż w ciągu swojego w tem

(1(

mieście przypadkowego pobytu, wszystkim cierpiącym bolu dziąseł lub zębów, swoją pomoc lub radę wyświadczyć się obowiązuje. Jakoż przez swoją szczególną zręczność i talent nie tylko wszystkie zadawnione lub nowo wzbudzone choroby dziąseł z zębów doskonale bez wielkiego bolu leczy; ale podług naynowszego sposobu i same nawet pojedyncze lub całkowite rzędy zębów wstawia i tak mocno osadza, że je bezpiecznie bez wyymowania oczyszczać, i równie jak naturalnych używać można. Biednym przynoszącym świadectwo swojego stanu bezpłatnie od godziny 8ey do 10tey z rana każdego dnia chętnie swojey pomocy udzielić przyrzeka. Mieszka na ulicy Ostrobramskiey na pierwszém piętrze w domu JPana Jermana pod N. 12.

Aprobowany Dętysta Löffler.

Pensya.

2. Ja Jan Filsjean utrzymując pierwey pensyą Panien uprzywiliowaną od Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu od roku 1803 do r. 1820 w miasteczku Antopolu w ptcie Kobryńskim; przeniosłem się tegoż roku do miasta guberńskiego Grodna. Za wiedzą i pozwoleniem tegoż Uniwersytetu założył w témże mieście swą pensyą, w którey się dają nauki następujące. 1. Język oyczysty, a w nim oddziały następujące: nauka Religii, Historya Swięta Starego i Nowego Testamentu, Historya polska, Historya rzymska, Jeografia w ogólności, Arytmetyka, Moralna nauka, Grammatyka tegoż języka, Listopisarstwo. 2. Język francuzki, grammatyka tegoż języka, Historya powszechna, Historya naturalna, z jeografii opisanie typograficzne o Azyi, listopisarstwo, przekładanie z polskiego na francuzki język i nawzajem, 3. Język niemiecki, Grammatyka, Listopisarstwo, przekładanie z polskiego na język niemiecki i nawzajem. 4, Początki języka Rossyskiego, muzyka, tańce, rysunki, roboty ręczne, kaligrafija. Takowa to pensya utrzymuje się w Grodnie na ulicy Skulimanowskiey w domie W. Sędziego Kolińskiego pod N. 426.

Wezwanie.

2. Massy funduszów i interessów JO. Xiężniczki Jeymości Stefanii Radziwiłłówny jeneralny Prokurator, w interessie teyże massy mając potrzebę pozwać WJP. Józefa Wilhelma Bieczkowskiego do Sądu kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od rządu ustanowionego, agitującego się w mieście Wilnie, a nie wiedząc i nie mogąc powziąć wiadomości o mieyscu jego mieszkania, według przepisu organizacyi w artykule 37 § 3 dawszy przybić do drzwi sądowych kopiją i zeznać w aktach tegoż Sądu pozew, co na dniu 23 grudnia roku teraźn. 1820 spełniono, przez niniejszą w gazecie awizacyą wzywa WJP. Bieczkowskiego, ażeby się stawił w Sądzie rzeczonym do rozprawy, w którey żądać będzie Prokurator skassowania pretensyi o czer. zł. 580, extradowania sub paenis pisma na tę pretensyą, z akt elliminowania i expensów prawnych dla massy sądzenia. Michał Zaleski.

3. Massy funduszów i interessów JO. Xiężniczki Jeymości Stefanii Radziwiłłówny jeneralny Prokurator, w interessie teyże Massy mając potrzebę pozwać JP. Jerzego Wąsowicza do Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu ustanowionego, agitującego się w mieście Wilnie, a nie wiedząc i niemogąc powziąć wiadomości o mieyscu mieszkania jego, według przepisu organizacyi Monarszey w Artykule 37 § 3, dawszy przybić do drzwi sądowych kopiją i zeznać w aktach tegoż sądu pozew, co na dniu 21 grudnia roku teraź. spełniono, przez niniejszą w gazecie awizacyą wzywa JP. Jerzego Wąsowicza, ażeby się stawił do rozprawy, w którey żądano będzie ze strony massy skasowania pretensyi o 3,000 czer zł. a zasądzenia na JP. Wąsowicza dla massy zł. 1000 z procentami od r. 1809 czerwca 6, w skutek assekuracyi tegoż czasu przez JP. Jerzego Wąsowicza zeszłemu Xięciu Dominikowi Radziwiłłowi wydaney. Michał Zaleski Prokurator massy

Dzierżawa.

2. Litewsko-wileński gubernialny rząd stosownie do nastałey w dniu 21 teraźn. mca xbra rezolucyi, podaje do wiadomości: iż do wzięcia w tuteyszey gubernii przez publiczną licytacyą w izbie skarbowey odbywać się mającą pocztowych stacyy, których tenutą ma się począć od dnia 1 augusta 1821 roku; oprocz naznaczonych w uprzedniey awizacyi dwóch terminów 27 i 29 januaryi następującego roku, zadeterminowany jest trzeci i ostatni termin w mieyscu 1 februar. tegoż roku, dnia 23 apryla; a zatym życzący one licytować raczą jawić się na pomienione termina z dostatecznemi ewikcyami w wzmienioney skarbowey izbie. Dat w Wilnie dnia 22 xbra 1820 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz
Kazimierz Nowicki Sekretarz.
Romuald Zaleski Koll. Regestrator.

Przedaż.

2. Rząd gubernialny wołyński, na skutek rozrządzenia JW. Radzcy Taynego Senatora i kawalera Baranowa, ogłasza: iż na kontraktach kijowskich, w miesiącu styczniu następującego 1821 roku, przedawać się będzie opisana część wsi Milaszna, obywatela Krzyżanowskiego, w powiecie ostrogskim położoney, za dług skarbowy Sroczyńskich, administratorów klucza Taykurskiego, na tey części wsi zabezpieczony.

Przedaż kanarkow.

1. Przybyły z Kałuskiey gubernii, handlujący kanarkami Wasili Nikitin Gerohin, przywiozł do zbycia sztuk ze dwieście onych, jeżeliby kto życzył sobie kupić, ma się zgłosić do domu Zabińskiego za Ostrą bramą pod N. 1264, gdzie się znayduje jegoż mieszkanie.

Wyjeżdża za granicę.

1. Królestwa pruskiego do miasta Królewca obywatel Ptu wiłkomirskiego WJPan Antoni Kołyszko, z będącemi przy nim służącemi Ludwikiem Łukaszewiczem i Józefem Krzywcem na miesięcy dwa z powrótem do Rossyi.

3. Do królestwa pruskiego i Saxonii wileński mieszczanin Boruch Chaimowicz Somach na miesięcy sześć.